

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoE/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204649
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815204649.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o. Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zastúpený JUDr. Veronikou Kubikovou, PhD., advokátkou, Martinčekova 13, Bratislava, proti povinnému N. I., bytom E. XXX, o vymoženie 39,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu G. nad L. č. k. 11Er 475/2015 - 24 zo dňa 22.06.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V odôvodnení uviedol, že sa vymáha plnenie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, Bratislava zn. II/2013-623 zo dňa 28.02.2014. Právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného (Poštová banka, a.s., Bratislava) a povinným vznikol na základe zmluvy o zriadení a používaní hlavnej všadeplatíky zo dňa 07.09.2007, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť bola súčasťou obchodných podmienok pre všadeplatíkartu (bod 5.7.1). Súd poukázal na to, že povinný obsah zmluvných podmienok vrátane obchodných podmienok obsahujúcich rozhodcovskú doložku ovplyvniť nemohol, lebo boli pripravené vopred pre neobmedzený počet spotrebiteľov. Ďalej uviedol, že rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Rozhodcovskú doložku si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka je neprijateľná, lebo nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná. Z týchto dôvodov súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo a oprávnenému sa odňala možnosť konať pred súdom. Dôvody odvolania bližšie konkretizoval. Najmä uviedol, že exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o udelenie poverenia, lebo nemá zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. Postup súdu zasahuje do princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní, lebo účastník konania nemôže jednoznačne predpokladať, ktoré normy súd v jeho veci bude aplikovať a

ktoré dôkazy bude vykonávať. Ďalej uviedol, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 Zákona o rozhodcovskom konaní, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, disponuje atribútom právnej záväznosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu, a je po uplynutí lehoty na plnenie vykonateľný, t.j. spôsobilý byť podkladom pre exekúciu. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, skúmať rozhodcovské konanie, ani zmluvu, na základe ktorej bol vydaný. Navyše oprávnený ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., Bratislava bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami Zákona o rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 93b Zákona o bankách ukladalo povinnosť bankám ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky. Z tohto dôvodu oprávnený ako právny nástupca nemal inú možnosť ako podať žalobu na rozhodcovskom súde. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, alebo zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zákonný sudca podanému odvolaniu nevyhovел postupom podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Povinný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa ust. § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (k 07.09.2007), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, Bratislava zn. II/2013-623 zo dňa 28.02.2014, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 39,95 Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti bolo konanie zastavené. Právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o všadeplatíkarte zo dňa 07.09.2007, z obsahu ktorej vyplýva, že povinný uzavrel zmluvu o úvere ako fyzická osoba - nepodnikateľ a oprávnený (jeho právny predchodca) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pričom aj zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa správne na posúdenie právneho vzťahu aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Je pritom zrejmé, že obsah zmluvy si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal ani možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj obchodné podmienky

pre všadeplatíkartu, kde v článku 5.7 bod 5.7.1 je zakotvená rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný súd.

Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa samotného oprávnenia exekučného súdu preskúmať exekučný titul, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, podľa ktorého exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rovnaký právny názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/2011 zo dňa 21.11.2012, podľa ktorého už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práva a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednávať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. Rovnaký právny záver vyplýva aj napr. z uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo 143/2011, sp. zn. 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 55/2011, sp. zn. IV. ÚS 60/2011 a z nálezů Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

Postup súdu bol v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. V danom prípade zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia súdom prvého stupňa nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd postupoval podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a preto následne po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia bude exekučné konanie zastavené v súlade s ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Právne posúdenie neplatnosti rozhodcovskej doložky je v súlade aj s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.

Uvedeným postupom exekučného súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkom konania, ani k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, prípadne práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky.

Naopak, dojednanie rozhodcovskej doložky, v zmysle ktorej na konanie zo zmluvy o úvere je oprávnený len rozhodcovský súd, je v rozpore s právom na súdnu ochranu zaručeným Ústavou Slovenskej republiky. Posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa aplikuje výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, čo je v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

S oprávneným nie je možné súhlasiť, že išlo o naplnenie § 93b Zákona o bankách, lebo nedošlo k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej doložky, ktorá bola vopred pripravená na formulárovom tlačive právneho predchodcu oprávneného. Možnosť voľby povinného nepriať návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy je len iluzórna, keďže rozhodcovská doložka bola vopred pripravená pre neurčitý počet klientov. Pokiaľ povinný chcel uzatvoriť zmluvu o úvere, musel bezpodmienečne súhlasiť aj s obchodnými podmienkami, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku. Odvolacia námietka, ktorou oprávnený poukazoval na plnenie si zákonnej povinnosti svojho právneho predchodcu v zmysle § 93b Zákona o bankách, nebola preto dôvodná.

Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-

I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami, ktoré neboli spôsobilé privodiť zmenu právneho posúdenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.